

sie			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 410/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	J. M. (1)	W okresie od listopada 2012 roku do 22.12.2017 roku w miejscowości G., gmina S. na terenie swojej posesji znęcała się nad psem o imieniu R., rasy w typie B., w ten sposób, że dopuściła się zadawania cierpień, utrzymując to zwierzę w	

		niewłaściwych warunkach bytowania oraz w stanie zaniedbania, ciągłym przetrzymywaniem psa na uwięzi, braku zabezpieczenia pokarmu dostosowanego do wieku i możliwości psa, a także nie zapewniając jemu właściwej opieki weterynaryjnej oraz porzucając zwierzę, tj. czyn z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1.1.1 J. M. (1) zamieszkiwała w G. wspólnie z córką M. P. (1) oraz jej mężem M. P. (2), a także synami A. i A. M. z tym, że M. P. (1) i M. P. (2) zamieszkiwali w oddzielnym budynku ale na terenie tej samej działki.	wyjaśnienia oskarżonej	81, 121	
zeznania świadka B. K.	101v-102, 239v-240		
zeznania świadka M. P. (1)	109v, 240-240v		
zeznania świadka J. M. (2)	188v, 241-242		
1.1.1.2 J. M. (1) posiadała 14 letniego psa o imieniu R. w typie B.. Była jego właścicielką od czasów kiedy zwierzę było szczeniakiem. Pies od listopada 2012 roku zamieszkiwał w budzie bez podłogi, a nadto był przywiązany do niej na krótkiej uwięzi.	wyjaśnienia oskarżonej	81, 121	

<p>Był wychudzony. Zwierzę było także niedożywione, czego wynikiem była konieczność dokarmiania go przez sąsiadów. Pies przeszedł tylko pierwsze szczepienie, nie był poddawany regularnym kontrolnym wizytom u weterynarza. Przy budzie psa znajdowały się niesprzątnięte jego odchody. Nie wychodził na spacer. Nie był wypuszczany luzem.</p>			
<p>zeznania świadka J. M. (2)</p>	<p>188v, 241-242</p>		
<p>książeczka zdrowia psa</p>	<p>55-57</p>		
<p>1.1.1.3 W styczniu 2017 roku J. M. (1) zachorowała i została przewieziona przez córkę B. K. do szpitala. Przebywała w nim przez okres czterech dni. Po opuszczeniu szpitala zamieszkała z córką B. K.. Psa pozostawiła w dotychczasowym miejscu zamieszkania nie powierzając żadnemu z domowników obowiązku sprawowania nad nim opieki.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>81, 121</p>	
<p>zeznania świadka B. K.</p>	<p>101v-102, 239v-240</p>		
<p>zeznania świadka M. P. (1)</p>	<p>109v, 240-240v</p>		
<p>1.1.1.4 W dniu 22 grudnia 2017 roku pies został odebrany z posesji J. M. (1) przez G. B. będącego inspektorem ds. ochrony zwierząt w Stowarzyszeniu Pogotowie</p>	<p>zeznania świadka G. B.</p>	<p>2v-3</p>	

dla (...) w T. z uwagi na niewłaściwe warunki bytowe . Na miejscu stwierdzono, że pies zamieszkuje w budzie bez dna na piasku, posiadał poskręcany, krótki łańcuch o długości poniżej 3 metrów i był bardzo ciężki. Pies miał zmiany na oczach, matową sierść, był niedożywiony i bez tkanki mięśniowej, Pies był w stanie wyczerpania. Śmierdział odchodami.			
dokumentacja fotograficzna	14-17, 24-43		
karta leczenia weterynaryjnego	20		
protokół oględzin miejsca	51		
1.1.1.5 po przeprowadzeniu badania przez lekarza weterynarii stwierdzono, że psu nie zapewniono należytej opieki, w szczególności nie udzielono mu pomocy weterynaryjnej z uwagi na widoczne symptomy: zaawansowanego entropium – nieleczone doprowadziło do stanów zapalnych oraz cofnięcia się gałek ocznych, przez co pies odczuwał ból fizyczny. Ponadto stan zapalny rzutował na pracę całego organizmu. Dodatkowo cofnięcie się gałek ocznych i zainfekowanie okolic oczodołów wydzieliną ropno-śluzową doprowadzało do upośledzenia funkcji	Opinia biegłego z zakresu kynologii	63-67	

widzenia co powodowało u psa cierpienie psychiczne. Stan taki miał negatywny wpływ na dobrostan psa. Bolesność i tkliwość zębów o nieznannej etiologii miała wpływ na pobieranie pokarmu przez psa. Dolegliwości te utrudniały psu pobieranie pokarmu co było jedną z przyczyn wychudzenia, osłabienia i anemii psa. Stan taki miał negatywny wpływ na dobrostan psa. Stan zapalny uszu o nieznannej etiologii powodujący bolesność i dyskomfort. Stan zapalny uszu miał negatywny wpływ na funkcjonowanie całego organizmu. Silna inwazja pasożytów zewnętrznych - pcheł powodująca stałe podrażnienie skóry, a także wysokie prawdopodobieństwo nosicielstwa tasiemca psiego i innych chorób pasożytniczych – wpływał na funkcjonowanie organizmu. Widoczny zespół wyniszczenia psa (kacheksja) - osowiałość, wychudzenie, wygląd sierści, stany zapalne uszu, oczu, zaniki mięśniowe stwarzające zagrożenie dla jego życia i zdrowia. Brak zapewnienia należytej opieki w postaci braku zabezpieczenia pokarmu dostosowanego do wieku i możliwości psa – pies dostawał głównie pokarm twardy, co doprowadziło do starcia się zębów na powierzchni poziomej oraz uszkodzeń szkliwa.

<p>Powyższe powodowało silną bolesność uniemożliwiającą psu pobieranie pokarmu, co w konsekwencji przyczyniło się do wychudzenia, osłabienia i anemii psa. Stan taki miał negatywny wpływ na dobrostan psa. Brak zapewnienia należytej opieki, w postaci braku zabezpieczenia psa w coroczne obowiązkowe i profilaktyczne szczepienia przeciwko chorobom zakaźnym. Brak zapewnienia schronienia – pies na schronienie miał jednokomorową, nieocieploną budę. Buda nieocieplona, nieodizolowana od podłoża, brak osłony przeciwwiatrowej pomiędzy deskami budy widoczne prześwity – powyższe narażało psa na zimno, utratę zdrowia, trwały dyskomfort mający negatywny wpływ na dobrostan psa. Utrzymywanie psa na uwięzi co uniemożliwiało mu zachowania właściwe dla gatunku i rasy powodując tym samym dyskomfort i przyczyniając się do rozwoju jednostek chorobowych. Z uwagi na powyższe stan psa oraz warunki jego bytowania świadczą o znęcaniu się nad nim.</p>			
<p>1.1.1.6 J. M. (1) jest osobą obciążoną chorobami przewlekłymi. Są to schorzenia typowe dla jej wieku, a z jej</p>	<p>opinia lekarska</p>	<p>131</p>	

<p>dokumentacji medycznej wynika, że są leczone z zadawalającym efektem. Z zebranych informacji nie wynika, aby stwierdzone u niej schorzenia miały wpływ na jej psychikę lub ograniczały jej codzienną aktywność. W związku z tym można przyjąć, że J. M. (1) miała fizyczną możliwość sprawowania opieki nad swoim psem bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób. Jedynym wyjątkiem mógł być czas hospitalizacji i bezpośrednio po jej wyjściu ze szpitala, gdzie przebywała prawdopodobnie z powodu zapalenia płuc i niewydolności krążenia. Jednak nie ma informacji, aby w tym czasie nie była zdolna do logicznego myślenia albo aby miała zaburzenia świadomości.</p>			
<p>1.1.1.7 J. M. (1) posiada 76 lat, obywatelstwo polskie, wykształcenie podstawowe. Jest wdową. Posiada pięcioro dzieci. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest emerytką. Otrzymuje emeryturę w kwocie 900 zł. Jest właścicielką nieruchomości położonej w G.. Nie była leczona psychiatrycznie ani odwykowo. Nie była karana.</p>	<p>dane osobopoznawcze oskarżonej</p>	<p>80-80v, 120-120v</p>	
<p>karta karna</p>	<p>97, 157, 237</p>		

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.1	wyjaśnienia oskarżonej	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej albowiem były spójne, rzeczowe logiczne. Oskarżona przyznała się do zarzucanego jej czynu, nadto opisała warunki w jakich był przetrzymywany pies objęty niniejszym postępowaniem. Jej wyjaśnienia korespondowały z zeznaniami G. B. oraz opinią biegłego z zakresu kynologii w zakresie ustalenia stanu zdrowia psa w chwili odbierania go oskarżonej.	
zeznania świadka B. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. K. w zakresie w jakim zeznała z kim		

zamieszkiwała J. M. (1) oraz, że na skutek choroby musiała być objęta opieką i zmieniła miejsce zamieszkania. Sąd natomiast odmówił wiary zeznaniom w/w świadka w zakresie w jakim twierdził, że warunki bytowe psa były dobre, albowiem jej depozycje nie korespondowały z pozostałym uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym, w tym zwłaszcza protokołem oględzin budy, opinią biegłego z zakresu kynologii oraz zeznaniami świadka J. M. (2). Nadto zdaniem Sądu depozycje B. K. były niespójne wewnętrznie. Świadek będąc przesłuchana w toku rozprawy głównej początkowo zeznała, że posiada wiedzę, iż pies oskarżonej był karmiony codziennie przez jej synów o czym dowiadywała się podczas ich telefonów do matki. Zapytana następnie czy codziennie A. bądź A. dzwonili do matki ostatecznie zeznała, iż nie potrafi określić czy pies był karmiony codziennie. Jednocześnie w swoich zeznaniach świadek próbowała tłumaczyć oskarżoną z jej zachowania wskazując, że pies zamieszkiwał w warunkach wiejskich, gdzie ludzie nie przywiązują zbyt dużej uwagi do opieki nad zwierzętami oraz, iż z uwagi na stan zdrowia J. M. (1) nie była

	<p>w stanie zajęć się psem. W/w okoliczności podawane przez świadka wskazują, że do zaniedbań wobec psa faktycznie doszło, a świadek starał się w jak największym zakresie umniejszyć winę oskarżonej będącej jej matką.</p>	
zeznania świadka M. P. (1)	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. P. (1) odnośnie okoliczności gdzie i z kim zamieszkiwała J. M. (1) w okresie objętym zarzutem, a także faktów związanych ze zmianą przez nią miejsca zamieszkania. Powyższe miało odzwierciedlenie w zeznaniach B. K., zeznaniach J. M. (2) i częściowo w wyjaśnieniach oskarżonej stąd też brak było podstaw do kwestionowania jej wiarygodności. Sąd natomiast odmówił jej waloru wiarygodności w zakresie okoliczności, że warunki bytowe psa były dobre. W szczególności Sąd nie dał jej wiary, że doszło do wymiany psu budy na nową przed dniem odebrania go J. M. (1), albowiem świadek początkowo na dokumentacji fotograficznej wskazała budę, w której zamieszkiwał pies podając jednocześnie, że została ona wyremontowana po nawałnicy w 2017 roku co nie miało odzwierciedlenia w oględzinach psiej budy w dniu zdarzenia W tym</p>	

	<p>stanie rzeczy Sąd uznał, że brak było podstaw do ustalania warunków bytowych psa w oparciu o zeznania w/w świadka zważając, że nie miały one oparcia zarówno w protokole oględzin budy, dokumentacji fotograficznej oraz opinii biegłego z zakresu kynologii, z której wynikało, że pies był od wielu lat bardzo zaniedbany.</p>	
<p>zeznania świadka J. M. (2)</p>	<p>Sąd uznał za polegające na prawdzie zeznania świadka J. M. (2) albowiem były one spójne wewnętrznie, rzeczowe i logiczne. Świadek w sposób szczegółowy opisał w jakich warunkach od co najmniej listopada 2012 roku był przetrzymywany pies, co korespondowało z treścią opinii biegłego z zakresu kynologii. Nadto Sąd wziął pod uwagę, że J. M. (2) jest osobą obcą dla oskarżonej, w sposób pochlebny wypowiadał się na jej temat, nie był z nią w konflikcie, a nawet sam dokarmił psa. Wobec powyższego zdaniem Sądu nie miał podstaw do składania zeznań niezgodnych z prawdą.</p>	
<p>1.1.1.2</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>Dowód został oceniony przy dokonywaniu oceny dowodów, w oparciu o które ustalono fakt nr 1.1.1.1</p>

Zeznania świadka J. M. (2)	Dowód został oceniony przy dokonywaniu oceny dowodów, w oparciu o które ustalono fakt nr 1.1.1.1		
książeczka zdrowia psa	Sąd uznał za w pełni wiarygodne dane zamieszczone w książeczce zdrowia psa, albowiem żadna z obecnych stron nie kwestionowała wiarygodności w/w dokumentu.		
1.1.1.3	wyjaśnienia oskarżonej	Dowód został oceniony przy dokonywaniu oceny dowodów, w oparciu o które ustalono fakt nr 1.1.1.1	
zeznania świadka B. K.	Dowód został oceniony przy dokonywaniu oceny dowodów, w oparciu o które ustalono fakt nr 1.1.1.1		
zeznania świadka M. P. (1)	Dowód został oceniony przy dokonywaniu oceny dowodów, w oparciu o które ustalono fakt nr 1.1.1.1		
1.1.1.4	zeznania świadka G. B.	Sąd uznał za polegające na prawdzie zeznania świadka G. B., albowiem były spójne wewnętrznie, rzeczowe i logiczne, a nadto korespondowały z dokumentacją fotograficzną psa, jego kartą leczenia weterynaryjnego, opinią biegłego z zakresu kynologii, a także z protokołem oględzin budy.	

dokumentacja fotograficzna	Sąd dał w pełni wiarę dokumentacji fotograficznej psa, albowiem utrwalony na niej stan psa z chwili odebrania go oskarżonej miał odzwierciedlenie w karcie leczenia weterynaryjnego psa oraz opinii biegłego z zakresu kynologii.	
karta leczenia weterynaryjnego	Sąd uznał za polegającą na prawdzie kartę leczenia weterynaryjnego psa, albowiem została sporządzona przez podmiot do tego uprawniony i w zakresie jego kompetencji, a wiarygodność tego dokumentu nie była kwestionowana w toku postępowania.	
protokół oględzin miejsca	Sąd dał w pełni wiarę protokołowi oględzin budy, w której mieszkał pies gdyż został sporządzony w przepisane prawem formie i przez uprawniony do tego podmiot.	
1.1.1.5	opinia biegłego z zakresu kynologii	Sąd dał wiarę opinii biegłego z zakresu kynologii albowiem została sporządzona w przepisanej prawem formie, zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, po przeprowadzeniu psa, a wnioski z niej płynące zostały w sposób logiczny uzasadnione. Opinia ta nadto nie nosiła cech

		niespójnej wewnętrznie, niejasnej lub niepełnej.	
1.1.1.6	opinia lekarska	Za polegającą na prawdzie Sąd uznał opinię lekarską dotyczącą oskarżonej, gdyż została sporządzona przez uprawnioną osobę, zgodnie z jej specjalnością, a wnioski płynące z opinii zostały logicznie uzasadnione. Nie nosiła cech niespójnej wewnętrznie, niejasnej lub niepełnej.	
1.1.1.7	dane osobopoznawcze oskarżonej	Sąd uznał za wiarygodne dane dotyczące oskarżonej albowiem korespondowały one z treścią karty karnej J. M. (1) i brak było podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.	
Karta karna	Sąd dał również wiarę danym dotyczącym karalności oskarżonej albowiem pochodziły od podmiotu uprawnionego do ich wystawienia, posiadały przepisaną prawem formę, a ich wiarygodność nie była kwestionowana w toku postępowania.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	pozostałe dokumenty w rozumieniu art. 405 § 2 i § 3 k.p.k. niewymienione w pkt 1.1. i 1.2	Sąd dał wiarę dokumentom wskazanym w akcie oskarżenia jako dowody do przeprowadzenia na rozprawie głównej, wskazanym w uwzględnionym wniosku dowodnym strony oraz dopuszczonym przez Sąd z urzędu, lecz nie czynił w oparciu o nie ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie, albowiem nie wnosiły one do sprawy żadnych okoliczności istotnych dla ustalenia sprawstwa oskarżonej w zakresie zarzucanego jej czynu.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd uznał, że oskarżona swoim zachowaniem zrealizowała znamiona przestępstwa z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt albowiem była			

właścicielem psa o imieniu R. w typie B. i doprowadziła do przechowywania go w nieodpowiednich warunkach. Pies posiadał budę bez dna, która była nieocieplona, był skrajnie wychudzony co świadczy o nieregularnym dostarczaniu mu pożywienia w ilości i rodzaju adekwatnym do rasy i wieku psa. Pies nadto nie był poddawany wizytom kontrolom u weterynarza, o czym świadczą adnotacje w jego książeczce zdrowia, nie był szczepiony i leczony w związku ze stwierdzonymi u niego schorzeniami. Dodatkowo pies był regularnie utrzymywany na uwięzi. Co więcej z chwilą kiedy J. M. (1) zachorowała pies został przez nią porzucony albowiem nie oddała go do schroniska, ani nie powierzyła nikomu pieczy nad nim. Tym samym pozostawiała psa samego sobie. W związku z powyższym zdaniem Sądu oskarżona zrealizowała znamiona strony przedmiotowej przestępstwa z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt. Sąd ustalił ramy czasowe czynu zarzucanego oskarżonej za prokuratorem, tj. od listopada 2012 roku jak wskazał to w swoich zeznaniach J. M. (2) jako moment od kiedy jego zdaniem pies był zaniedbywany do dnia

<p>22 grudnia 2017 roku, tj. faktycznego odebrania psa oskarżonej. Sąd także uznał, że oskarżona swoim zachowaniem zrealizowała znamiona strony podmiotowej w/w czynu, tj. dopuściła się go umyślnie z zamiarem bezpośrednim albowiem miała świadomość złych warunków bytowych psa i nie podjęła działań mających na celu poprawy jego sytuacji chociażby poprzez oddanie go do schroniska.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. M. (1)	I i II	I	Sąd kierując się dyrektywami z art. 53 k.k. wymierzył oskarżonej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Decydując o rodzaju i wymiarze kary Sąd miał na uwadze wysoki stopień winy oskarżonej wynikający z faktu bycia w chwili jego popełnienia osobą pełnoletnią i poczytalną oraz nieznajdowania się przez J. M. (1) w sytuacji uniemożliwiającej zachowanie się w sposób zgodny z prawem. Sąd nadto ocenił jako wysoki stopień społecznej szkodliwości jej czynu mając na uwadze, że swoim zachowaniem godziła w zdrowie i życie zwierzęcia

już podeszłym wieku, doprowadziła do jego skrajnego zaniedbania, które w razie braku interwencji pogotowia dla zwierząt mogło zakończyć się dla psa tragicznie. Na niekorzyść oskarżonej Sąd poczytał także znaczną rozpiętość czasową przypisanego jej czynu oraz fakt, że do znęcania nad psem dochodziło za pośrednictwem rozmaitych zachowań oskarżonej. Na korzyść oskarżonej Sąd poczytał jej uprzednią niekaralność, a także przyznanie się przez nią do winy. Z uwagi na powyższe Sąd doszedł do przekonania, że kara 10 miesięcy pozbawienia wolności będzie dla oskarżonej karą adekwatną, która wdroży ją do przestrzegania porządku prawnego. Sąd jednocześnie doszedł do przekonania, że zostały spełnione przesłanki z art. 69 § 1 i § 2 k.k. z uwagi na dotychczasowy sposób życia i zachowanie oskarżonej oraz okoliczność, iż nie była ona karana na karę pozbawienia wolności. W związku z powyższym Sąd zawiesił wobec oskarżonej wykonanie kary na okres próby wynoszący 2 lata, uznając że jest to czas wystarczający na zweryfikowanie przyjętej pozytywnej prognozy kryminologicznej.

J. M. (1)	III	I	Sąd zobowiązał oskarżoną w okresie próby do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, aby wzmocnić nałożony na nią środek probacyjny w postaci dozoru kuratora, uznając powyższe za trafny przejaw reakcji karnej.
J. M. (1)	IV	I	Sąd oddał oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, aby ustalić czy przestrzega ona porządku prawnego, uznając, że powyższe pozwoli na zweryfikowanie przyjętej wobec niej pozytywnej prognozy kryminologicznej.
J. M. (1)	V	I	Działając na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt Sąd orzekł wobec oskarżonej przepadek psa, którego dotyczyło niniejsze postępowanie zważając, iż wymierzenie w/w środka karnego było w przypadku J. M. (1) obowiązkowe.
J. M. (1)	VI	I	Sąd orzekł nadto na rzecz oskarżonej środek karny w postaci nawiązki w kwocie 2.000 zł płatnej na rzecz (...) Towarzystwa Ochrony (...) z siedzibą w B. uznając powyższe za trafny przejaw reakcji karnej wobec oskarżonej, która uczyni orzeczoną wobec niej karę bardziej dolegliwą nie przekraczając jednak

			stopnia winy i społecznej szkodliwości jej czynu.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Sąd uznał, że brak było podstaw do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonej zważając przede wszystkim na okoliczności czynu, zwłaszcza okres znęcania się nad psem oraz stan jego zdrowia w chwili odebrania go oskarżonej. Zdaniem Sądu powyższe okoliczności stoją w opozycji do możliwości osiągnięcia celów kary wobec oskarżonej bez wydania wobec niej wyroku skazującego.			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII	<p>Sąd przyznał obrońcy oskarżonej koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu sądowym obejmującym dwa terminy rozprawy, tj. 420 zł plus 84 zł (20% za udział w kolejnym terminie) i całość powiększył o podatek VAT. Łącznie jest to kwota 619,92 zł, albowiem obrońca złożył oświadczenie, że koszty te nie zostały pokryte ani w całości ani w części.</p>	
VIII	<p>W ostatnim punkcie wyroku Sąd obciążył oskarżoną kosztami sądowymi, na które składała się opłata za skazanie w kwocie 180 zł, koszt uzyskania karty karnej 30 zł, ryczałt za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i sądowym 2x 20 zł, koszt stawiennictwa świadków, a także koszt uzyskania opinii biegłych. Zdaniem Sądu brak było podstaw do odstąpienia od obciążania oskarżonej kosztami procesu zważając, że to jej niewłaściwe zachowanie doprowadziło do ich powstania. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że orzeczono wobec J. M. (1) karę wolnościową,</p>	

zamieszkuje ona z córką,
a zatem koszty jej
utrzymania są niższe
niż w okresie gdy
zamieszkiwała w G.,
Tym samym brak było
podstaw do zwolnienia
jej od obowiązku ich
poniesienia.

6. Podpis